

Source :

ไทยโพสต์

Date : 1 - 1 ๓.ค. 2560 Page :

4

No :

60000687

เวทีสาธารณะ

กลุ่มรักษ์น้ำอูน

ข่าว

บ.เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2554 เรื่องการย้ายสถานที่ตั้งหรือการขอย้ายกำลังการผลิตน้ำตาลเพื่อไปตั้งที่ใหม่และขยายกำลังการผลิต โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีหนังสือถึงบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด แจ้งให้ย้ายเครื่องจักรที่มีกำลังการผลิต 2,000 ตัน อ้อย/วัน และขยายกำลังการผลิตเป็น 12,500 ตัน อ้อย/วัน มาตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายอยู่ที่ตำบลอุมจาน อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร โดยที่ได้กำหนดมาตรการให้บริษัทต้องปฏิบัติ แต่บริษัทกลับไม่ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวจนระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(1) การย้ายเครื่องจักรไปตั้งที่ใหม่และขยายกำลังการผลิต ควรดำเนินการให้เสร็จภายใน 5 ปี นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกระทรวงอุตสาหกรรม (15 มีนาคม 2554) ที่บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น บัดนี้เกินระยะเวลาที่กำหนด 5 ปีมาแล้ว บริษัทยังไม่ได้ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) หรือย้ายเครื่องจักรมาตั้งตามระยะเวลาที่กำหนด เพราะไม่มีพื้นที่ปลูกอ้อยตามกำหนด อีกทั้งรายงานการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมไม่ผ่านการพิจารณา และยังมีความขัดแย้งจากการคัดค้านของประชาชนชาวจังหวัดสกลนคร

(2) กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้ต้องมีพื้นที่รองรับการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตอ้อย

พัฒนาแหล่งอ้อยของโรงงานเพื่อให้ได้อ้อยเพิ่มมากขึ้นและไม่เป็นการบุกรุกป่า แต่ปรากฏว่าพื้นที่ตั้งโครงการก่อนจะมีมติ ครม. ดังกล่าวนั้นไม่เคยมีการปลูกอ้อยมาก่อนเลย เห็นได้จากรายงานพื้นที่ปลูกอ้อยของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลในปี 2558/59 ระบุว่าจังหวัดสกลนครมีพื้นที่ปลูกอ้อยทั้งสิ้น 68,454 ไร่ แต่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตของโรงงานน้ำตาลอื่นที่มีอยู่เดิมแล้ว เช่น อำเภอสองดาว สว่างแดนดิน บ้านม่วง เต่างอย เป็นต้น ขณะที่ในพื้นที่อำเภอกุสุมาลย์ ซึ่งเป็นที่ตั้งโครงการโรงงานน้ำตาลของบริษัทไทยรุ่งเรืองนั้น มีพื้นที่ปลูกอ้อยเพียง 367 ไร่ และที่อำเภอใกล้เคียง เช่น อำเภอโพธิ์นาแกว มีพื้นที่ปลูกอ้อยเพียง 874 ไร่ รวมทั้งหากพิจารณาพื้นที่ปลูกอ้อยในจังหวัดใกล้เคียง เช่น นครพนม มีพื้นที่ปลูกอ้อยเพียง 3,953 ไร่ และจังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ปลูกอ้อยเพียง 2,607 ไร่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าพื้นที่การให้เหตุผลการย้ายโรงงานน้ำตาลและขยายกำลังการผลิตน้ำตาลมาใกล้แหล่งวัตถุดิบนั้นไม่เป็นจริง เพราะก่อนที่จะมีมติ ครม. ให้ย้ายโรงงานน้ำตาลมาที่อำเภอกุสุมาลย์ พื้นที่บริเวณใกล้เคียงมีพื้นที่ปลูกอ้อยน้อยมาก

(3) พื้นที่ตั้งโรงงานเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งจัดเป็นป่าเศรษฐกิจครอบคลุมของประชาชน ตลอดจนพื้นที่ป่าสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันตามประเพณี วิถีวัฒนธรรม ซึ่งปัจจุบันมีกระบวนการลักลอบทำลายป่า โดยเงื่อนไขการซื้อที่ดินที่ฝ่ายบริษัทผู้ซื้อยื่นเงื่อนไขให้เจ้าของเดิมตัดไม้ออกจากป่าทั้งหมด พร้อมทั้งมีการรับซื้อไม้ธรรมชาติเพื่อแปรรูปเป็นไม้ก่อสร้างและสำหรับเข้าโรงงานงานชิ้นไม้ลับ ทำให้เกิดการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าตั้งรังที่อุดมสมบูรณ์รอบๆ ริมฝั่งแม่น้ำอูน อีกทั้งในพื้นที่ตั้งโครงการโรงงานน้ำตาลดังกล่าวได้มีการบุกเบิกปรับไป

ฤา 'โรงงานน้ำตาล' ทำลาย 'ธรรมเวชนคร'

พื้นที่ จนเป็นเหตุเกิดความเสียหายต่อลำรางสาธารณะ ห้วยเตย หนองน้ำสาธารณะหนองกุง และมีการขุดถมคลองไส้ไก่ที่พัฒนาโดยองค์การบริหารส่วนตำบลอุมจาน มีปรากฏการณ์บุกรุกที่ดินสาธารณะ "ป่าโคกสนาม" บางส่วน สำหรับปลูกอ้อย บางพื้นที่นายทุนต่างถิ่นได้เข้ามาเช่าพื้นที่แล้วมีการโค่นไม้บุกเบิกป่าจนราบเรียบเพื่อเตรียมปลูกอ้อย จนสร้างความขัดแย้งมากขึ้นเรื่อยๆ และอยู่ระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ขณะที่ฝ่ายบริษัทได้มาชี้แจงว่า จะมาตั้งและขยายกำลังการผลิตน้ำตาลเป็น 12,500 ตันอ้อยต่อวันในระยะที่ 1 และจะเพิ่มกำลังการผลิตขึ้นอีกเป็น 40,000 ตันอ้อย/วัน ในระยะที่ 2 (เกินกว่าที่ระบุในมติ ครม. มากถึงกว่า 3 เท่าตัว) อีกทั้งในพื้นที่เดียวกันกับที่ตั้งโรงงานน้ำตาลนั้น บริษัทเดียวกันระบุว่า มีโครงการสร้างโรงไฟฟ้าชีวมวลกำลังการผลิต 114 เมกะวัตต์ พร้อมกันอีกด้วย ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้พิจารณารายงานการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (อีไอเอ) ผลปรากฏว่ายังไม่ผ่านการพิจารณา อีกทั้งการลงพื้นที่ และการจัดเวทีตรวจสอบของอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนฐานทรัพยากร สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20-21 ธันวาคม 2559 ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่บุกเบิกป่า ขุดถมดิน ระหว่างการพิจารณา รายงานการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้สภาพพื้นที่ที่เป็นสาระสำคัญในรายงานอีไอเอดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพความเป็นจริง เป็นเหตุให้รายงานอีไอเอไม่ผ่านการพิจารณา

(4) จังหวัดสกลนครได้พัฒนายุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครเป็นเมือง "ธรรมเวชนคร" อันมีการพัฒนา

ให้จังหวัดสกลนครเป็นต้นแบบเมืองเศรษฐกิจ
ธรรมชาติ หรือดินแดนแห่งพฤษภเวศ หรือ "เมือง
สมุนไพร่" เป็นจังหวัดนำร่องพัฒนาเมืองสมุนไพร่
ครบวงจรตามมติคณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 4
ตุลาคม 2559 เห็นชอบแผนแม่บทแห่งชาติ ว่า
ด้วยการพัฒนาสมุนไพร่ไทย ฉบับที่ 1 พ.ศ.2560-
2564 ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสมุนไพร่
ของประเทศ ทั้งนี้ เพราะจังหวัดสกลนครมีภูมิ
นิเวศที่สวยงาม มีป่าธรรมชาติ ซึ่งมีทั้งป่าอนุรักษ์
และป่ากรรมสิทธิ์ของครอบครัว ป่าชุมชน ซึ่ง
เหมาะแก่การปลูกสมุนไพร่ที่มีสรรพคุณทางยา
มากกว่าการปลูกสมุนไพร่ในแปลงปลูก

ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีประชาชนในพื้นที่ได้ร้อง
เรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษย
ชนแห่งชาติตั้งแต่ปี 2555 ให้มีการตรวจสอบการ
ละเมิดสิทธิประชาชนในพื้นที่ในแง่การได้รับข้อมูล
ข่าว การดำเนินการประเมินผลกระทบที่เป็นไป
อย่างไม่โปร่งใส และกระบวนการมีส่วนร่วมทุกชั้น
ตอนที่ไร้ความหมายและไม่เป็นไปด้วยเจตจำนง
ที่อิสระ อีกทั้งได้มีการร้องต่อสำนักงานคณะ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพิ่มเติมในปี 2559
เพื่อให้มีการตรวจสอบกรณีความขัดแย้งเรื่อง
โครงการเพิ่มเติม นอกจากนี้ประชาชนยังได้ร้องขอ
ใช้สิทธิตามมาตรา 11 พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติให้
มีการดำเนินการการศึกษาประเมินผลกระทบด้าน
สุขภาพโดยชุมชน ในพื้นที่นิเวศวัฒนธรรมชุมชน
ลุ่มน้ำอูน กรณีโครงการโรงงานน้ำตาล 12,500-
40,000 ตันอ้อยต่อวัน และโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด
40-114 เมกะวัตต์ดังกล่าว โดยที่สำนักงานคณะ
กรรมการสุขภาพแห่งชาติได้มีหนังสือตอบรับคำขอ
ใช้สิทธิดังกล่าวเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

จากเหตุผลที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า บริษัท
มิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ทางกลุ่มรักษาน้ำอูน
จึงขอคัดค้านการขยายเวลาในการตั้งหรือขยาย
โรงงานผลิตน้ำตาลทรายของบริษัท ไทยรุ่งเรือง
อุตสาหกรรม จำกัด มาในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ซึ่ง
มิได้ดำเนินการตามเงื่อนไขตามมติ ครม.ข้างต้น.